

Het paasverhaal volgens de bijbel

Intocht in Jeruzalem

Toen ze Jeruzalem naderden en bij Betfage op de Olijfberg kwamen, stuurde Jezus er twee leerlingen op uit. Zijn opdracht luidde: "Ga naar het dorp dat daar ligt. Vrijwel direct zullen jullie er een ezelin zien, die daar vastgebonden staat met haar veulen. Maak de dieren los en breng ze bij me. En als iemand jullie iets vraagt, antwoord dan: 'De Heer heeft ze nodig.' Dan zal men ze meteen meegeven."

De leerlingen gingen op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen. Ze brachten de ezelin en het veulen mee, legden er mantels op en lieten Jezus daarop plaatsnemen. Vanuit de menigte spreidden velen hun mantels op de weg uit, anderen braken twijgen van de bomen en spreidden die uit op de weg. De talloze mensen die voor hem uit liepen en achter hem aan kwamen, riepen luidkeels: "Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel!"



Toen hij Jeruzalem binnenging, raakte de hele stad in rep en roer. "Wie is die man?" wilde men weten. Uit de menigte werd geantwoord: "Dat is Jezus, de profeet uit Nazaret in Galilea."

Jezus ging de tempel binnen, hij joeg iedereen weg die daar iets kocht of verkocht, gooide de tafels van de geldwisselaars en de stoelen van de duivenverkopers omver en riep hun toe: "Er staat geschreven: 'Mijn huis moet een huis van gebed zijn,' maar jullie maken er een rovershol van!"

Toen kwamen er in de tempel blinden en verlamden naar hem toe, en hij genas hen.

De hogepriesters en de schriftgeleerden zagen welke wonderen hij verrichtte en hoorden de kinderen in de tempel "Hosanna voor de Zoon van David!" roepen, en ze waren hoogst verontwaardigd. Ze gingen hem vragen: "Hooft u wat ze zeggen?" En Jezus antwoordde hun: "Jazeker! Hebt u dan nooit gelezen: 'Door de mond van kinderen en zuigelingen hebt u zich een

loflied laten zingen'?"

Zo liet hij hen staan, en hij ging de stad uit, naar Betanië, waar hij de nacht doorbracht.

Het teken van de vijgenboom

Toen hij vroeg in de morgen naar de stad terugkeerde, kreeg hij honger. Langs de weg zag hij een vijgenboom staan. Hij liep ernaartoe, maar er zaten alleen maar bladeren aan. Daarop zei hij tegen de boom: "Nooit ofte nimmer zul je meer vrucht dragen!"

Ogenblikkelijk verdorde de vijgenboom. Toen de leerlingen dat zagen, vroegen ze verbaasd: "Hoe kan het dat die vijgenboom zo plotseling verdorde?"

Jezus antwoordde: "Ik verzeker jullie: als jullie geloven zonder te twijfelen, zul je niet alleen teweeg kunnen brengen wat er gebeurde met de vijgenboom, maar zul je zelfs tegen die berg kunnen zeggen: 'Kom van je plaats en stort je in zee,' en het zal gebeuren. Alles waarom jullie in je gebeden vragen zullen jullie krijgen, als je maar gelooft."

Onderricht aan hogepriesters, oudsten en Farizeeën

Toen hij naar de tempel was gegaan en daar onderricht gaf, kwamen de hogepriesters en de oudsten van het volk naar hem toe. Ze vroegen hem: "Op grond van welke bevoegdheid doet u die dingen? En wie heeft u die bevoegdheid gegeven?"

Jezus gaf hun ten antwoord: "Ik zal u ook een vraag stellen, en als u mij daarop antwoord geeft, zal ik u zeggen op grond van welke bevoegdheid ik die dingen doe.

In wiens opdracht doopte Johannes? Kwam die opdracht van de hemel of van mensen?" Ze overlegden met elkaar en zeiden: "Als we zeggen: 'Van de hemel,' dan zal hij tegen ons zeggen: 'Waarom hebt u hem dan niet geloofd?' Maar als we zeggen: 'Van mensen,' dan krijgen we het volk over ons heen, want iedereen houdt Johannes voor een profeet."

Dus gaven ze Jezus als antwoord: "We weten het niet."

Daarop zei hij tegen hen: "Dan zeg ik u ook niet op grond van welke bevoegdheid ik die dingen doe. Wat denkt u van het volgende? Iemand had twee zonen. Hij zei tegen de een: 'Jongen, ga vandaag in de wijngaard aan het werk.' De zoon antwoordde: 'Ik wil niet,' maar later bedacht hij zich en ging alsnog. Tegen de ander zei de man precies hetzelfde. Die antwoordde: 'Ja, vader,' maar ging niet. Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?"

Ze zeiden: "De eerste." Daarop zei Jezus: "Ik verzeker u: de tollenaars en de hoeren zijn u voor bij het binnengaan van het koninkrijk van God. Want Johannes koos de weg van de gerechtigheid toen hij naar u toe kwam. U geloofde hem niet, de tollenaars en de hoeren wel. En ook al zag u dat, u hebt u niet willen bedenken en hem alsnog willen geloven.

Luister naar een andere gelijkenis. Er was eens een landheer die een wijngaard aanlegde en hem omheinde. Hij groef er een kuil voor de wijnpers en bouwde een uitkijktoren. Toen verpachtte hij hem aan wijnbouwers en ging op reis.

Tegen de tijd van de druivenoogst stuurde hij zijn knechten naar de wijnbouwers om zijn vruchten in ontvangst te nemen. Maar de wijnbouwers grepen de knechten, ze mishandelden er een, doodden een ander en stenigden een derde.

Daarna stuurde de landheer andere knechten, een grotere groep dan eerst, maar met hen deden ze hetzelfde. Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe, met de gedachte: Voor mijn zoon

zullen ze wel ontzag hebben.

Toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: "Dat is de erfgenaam! Kom op, laten we hem doden en zo zijn erfenis opstrijken," en ze grepen hem vast, gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem.

Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt, wat moet hij dan met die wijnbouwers doen?"

Ze antwoordden: "De onmens! Laat hij ze op een mensonwaardige manier ombrengen en de wijngaard verpachten aan andere wijnbouwers, die de vruchten wel aan hem afdragen wanneer het daar de tijd voor is."

Daarop zei Jezus tegen hen: "Hebt u dit nooit in de Schriften gelezen: 'De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden. Dankzij de Heer is dit gebeurd, wonderbaarlijk is het om te zien.' Daarom zeg ik u: het koninkrijk van God zal u worden ontnomen, en gegeven worden aan een volk dat het wel vrucht laat dragen. Wie over die steen struikelt zal gebroken worden, en iedereen op wie die steen valt zal worden verpletterd."

Jezus met kostbare olie gebalsemd

Toen Jezus deze laatste rede had uitgesproken, zei hij tegen zijn leerlingen: "Over twee dagen is het, zoals jullie weten, Pesach. Dan wordt de Mensenzoon uitgeleverd om gekruisigd te worden."

Ondertussen kwamen de hogepriesters en de oudsten van het volk bijeen in het paleis van de hogepriester, Kajafas. Daar beraamden ze het plan om Jezus door middel van een list gevangen te nemen en hem te doden. "Maar niet op het feest," zeiden ze, "want dan komt het volk in opstand."

Toen Jezus in Betanië in het huis van Simon - degene die aan huidvraat had geleden – aanlag voor een maaltijd, kwam er een vrouw naar hem toe. Ze had een albasten flesje met zeer kostbare olie bij zich en goot die uit over zijn hoofd.

De leerlingen ergerden zich toen ze dit zagen en zeiden: "Wat een verspilling! Die olie had immers duur verkocht kunnen worden, dan hadden we het geld aan de armen kunnen geven."

Jezus hoorde het en zei: "Waarom vallen jullie deze vrouw lastig? Zij heeft iets goeds voor mij gedaan.

Want de armen zijn altijd bij jullie, maar ik zal niet altijd bij jullie zijn.

Door die olie over mij uit te gieten, heeft ze mijn lichaam voorbereid op het graf.

Ik verzeker jullie: waar ook ter wereld het goede nieuws verkondigd zal worden, zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan."

Daarop ging een van de twaalf, die met de naam Judas Iskariot, naar de hogepriesters en zei: "Wat krijg ik van u als ik hem aan u uitlever?" Ze betaalden hem dertig zilverstukken.

Vanaf dat moment zocht hij een gunstige gelegenheid om hem uit te leveren.

Het pesachmaal (Het laatste avondmaal)

Op de eerste dag van het feest van het Ongedeseemde brood kwamen de leerlingen naar Jezus toe en vroegen: "Waar wilt u dat wij voorbereidingen treffen zodat u het pesachmaal kunt eten?"

Hij zei: "Ga naar de stad en zeg tegen de persoon die jullie bekend is: "De meester zegt: "Mijn tijd is nabij, bij jou wil ik met mijn leerlingen het pesachmaal gebruiken."""

De leerlingen deden wat Jezus hun had opgedragen en bereidden het pesachmaal.

Toen de avond was gevallen, lag hij samen met de twaalf aan voor de maaltijd. Onder het eten zei hij tegen hen: "Ik verzeker jullie: een van jullie zal mij uitleveren."

Dit bedroefde hen zeer, en de een na de ander vroegen ze hem: "Ik toch niet, Heer?"

Hij antwoordde: "Hij die samen met mij zijn brood in de kom doopte, die zal mij uitleveren. De Mensenzoon zal heengaan zoals over hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was."

Toen zei Judas, die hem zou uitleveren: "Ik ben het toch niet, rabbi?" Jezus antwoordde: "Jij zegt het."



Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: "Neem, eet, dit is mijn lichaam."

En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: "Drink allen hieruit, dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden.

Ik zeg jullie: vanaf vandaag zal ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van mijn Vader."

Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Onderweg zei Jezus tegen hen: "Jullie zullen mij deze nacht allemaal afvallen, want er staat

geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen van zijn kudde zullen uiteengedreven worden."

Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea."

Petrus zei daarop tegen hem: "Misschien zal iedereen u afvallen, ik nooit!"

Jezus antwoordde hem: "Ik verzeker je: deze nacht zul je, nog voor de haan gekraaid heeft, mij driemaal verloochenen."

Petrus zei: "Al zou ik met u moeten sterven, verloochenen zal ik u nooit." Alle andere leerlingen vielen hem daarin bij.

In Getsemane

Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een olijfgaard die Getsemane genoemd werd.

Hij zei: "Blijven jullie hier zitten, ik ga daar bidden." Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen hij zich bedroefd en angstig voelde worden, en zei hij tegen hen: "Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier met mij waken."

Hij liep nog een stukje verder, knielde toen en bad diep voorovergebogen: "Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt."

Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: "Konden jullie niet eens één uur met mij waken?"

Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak." Voor de tweede maal liep hij van hen weg en bad: "Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt."

Toen hij terugkwam, zag hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. Daarna voegde hij zich weer bij de leerlingen en zei: "Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? En dat terwijl het ogenblik nabij is waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die mij uitlevert, is al vlakbij."

Nog voor hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters en de oudsten van het volk was gestuurd.

Met hen had zijn verrader een teken afgesproken. "Degene die ik kus," had hij gezegd, "die is het, die moet je gevangennemen."

Hij liep recht op Jezus af, zei: "Gegroet, rabbi!" en kuste hem.

Jezus zei tegen hem: "Vriend, ben je daarvoor gekomen?" Daarop kwam de bende naderbij, ze grepen Jezus vast en namen hem gevangen.

Nu greep een van Jezus' metgezellen naar zijn zwaard. Hij trok het, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af.

Daarop zei Jezus tegen hem: "Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.

Weet je niet dat ik mijn Vader maar te hulp hoeft te roepen en dat hij mij dan onmiddellijk meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking zou stellen?

Maar hoe zouden dan de Schriften in vervulling gaan, waar staat dat het zo moet gebeuren?"

Toen zei Jezus tegen de omstanders: "Met zwaarden en knuppels bent u uitgetrokken om mij te arresteren, alsof ik een misdadiger ben! Dagelijks was ik in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u me niet gevangengenomen.

Maar dit alles gebeurt opdat de geschriften van de profeten in vervulling gaan." Daarop lieten alle leerlingen hem in de steek en vluchtten weg.

Jezus verhoord en verloochend

Zij die Jezus gevangengenomen hadden, leidden hem voor aan Kajafas, de hogepriester bij wie de schriftgeleerden en de oudsten bijeengekomen waren.

Petrus volgde hem op een afstand tot op de binnenplaats van het paleis van de hogepriester; daar ging hij tussen de knechten zitten om te zien hoe het zou aflopen.

De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden een valse getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze hem ter dood zouden kunnen veroordelen, maar ze vonden er geen, hoewel zich vele valse getuigen meldden. Ten slotte meldden er zich twee

die zeiden: "Die man heeft gezegd: "Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen."" De hogepriester stond op en vroeg hem: "Waarom antwoordt u niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen?" Maar Jezus bleef zwijgen. De hogepriester zei: "Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of u de messias bent, de Zoon van God."

Jezus antwoordde: "U zegt het. Maar ik zeg tegen u allen hier: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel."

Hierop scheurde de hogepriester zijn kleren en hij riep uit: "Hij heeft God gelasterd!

Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? Nu hebt u met eigen oren gehoord hoe hij God lastert.

Wat denkt u?" Ze antwoordden: "Hij is schuldig en verdient de doodstraf!"

Daarop spuwden ze hem in het gezicht en sloegen hem. Anderen stompten hem

en zeiden: "Profeteer dan maar eens voor ons, messias, wie is het die je geslagen heeft?"

Petrus zat buiten, op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar hem toe, dat zei: "Jij hoorde ook bij die Jezus uit Galilea!"

Maar hij ontkende dat met klem, zodat allen het konden horen: "Ik weet niet waar je het over hebt."

Toen hij wilde weggaan naar het poortgebouw, zag een ander meisje hem. Ze zei tegen de omstanders: "Die man hoorde bij Jezus van Nazaret!"

En opnieuw ontkende hij en zwoer: "Echt, ik ken de man niet!"

Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe, ze zeiden: "Jij bent wel degelijk een van hen, trouwens, je accent verraadt je."

Daarop begon hij te vloeken en hij bezwoer hun: "Ik ken die man niet!" En meteen kraaide er een haan. Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus gezegd had: "Voordat er een haan gekraaid heeft, zul je mij driemaal verloochenen." Hij ging naar buiten en huilde bitter.

Jezus voor Pilatus

De volgende ochtend vroeg namen alle hogepriesters met de oudsten van het volk het besluit Jezus ter dood te brengen.

Nadat ze hem geboeid hadden, leidden ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus, de prefect.

Toen Judas, die hem had uitgeleverd, zag dat Jezus ter dood veroordeeld was, kreeg hij berouw. Hij bracht de dertig zilverstukken naar de hogepriesters en oudsten terug en zei: "Ik heb een zonde begaan door een onschuldige uit te leveren." Maar zij zeiden: "Wat gaat ons dat aan? Zie dat zelf maar op te lossen!"

Toen smet hij de zilverstukken de tempel in, vluchtte weg en verhing zich.

De hogepriesters verzamelden de zilverstukken en zeiden tegen elkaar: "We mogen ze niet bij de tempelschat voegen, aangezien het bloedgeld is."

Na ampel beraad kochten ze er de akker van de pottenbakker mee, die dan als begraafplaats

voor vreemdelingen kon dienen.

Daarom heet die akker tot op de dag van vandaag de Bloedakker.

Zo ging in vervulling wat gezegd is door de profeet Jeremia: "En ze verzamelden de dertig zilverstukken, het bedrag waarop hij geschat was en dat ze hadden bepaald met de zonen van Israël,

en ze betaalden er de akker van de pottenbakker mee, zoals de Heer mij had opgedragen."

Toen Jezus voor de prefect stond, stelde deze hem de vraag: "Bent u de koning van de Joden?" Jezus zei: "U zegt het."

Maar op de beschuldigingen die de hogepriesters en oudsten tegen hem inbrachten, antwoordde hij niet één keer. Daarop zei Pilatus tegen hem: "Hoort u niet wat deze getuigen allemaal tegen u inbrengen?" Hij gaf op geen enkele beschuldiging enig weerwoord, wat de prefect zeer verwonderde.

Nu had de prefect de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten, en die door het volk te laten kiezen.

Er zat toen een beruchte gevangene vast, die Jezus Barabbas genoemd werd.

En dus vroeg Pilatus hun, toen ze daar waren samengestroomd: "Wie wilt u dat ik vrijlaat, Jezus Barabbas of Jezus die de messias wordt genoemd?" Hij wist namelijk dat ze hem uit afgunst hadden uitgeleverd.

Terwijl hij op de rechterstoel zat, werd hem een boodschap van zijn vrouw gebracht: "Laat je niet in met die rechtvaardige! Om hem heb ik namelijk vannacht in een droom veel moeten doorstaan."

Ondertussen haalden de hogepriesters en de oudsten het volk over: ze moesten om Barabbas vragen, en Jezus laten doden.

Weer nam de prefect het woord en hij vroeg opnieuw: "Wie van de twee wilt u dat ik vrijlaat?" "Barabbas!" riepen ze.

Pilatus vroeg hun: "Wat moet ik dan doen met Jezus die de messias wordt genoemd?" Allen antwoordden: "Aan het kruis met hem!"

Hij vroeg: "Wat heeft hij dan misdaan?" Maar ze schreeuwden alleen maar harder: "Aan het kruis met hem!"

Toen Pilatus inzag dat zijn tussenkomst nergens toe leidde, dat het er integendeel naar uitzag dat men in opstand zou komen, liet hij water brengen, waste ten overstaan van de menigte zijn handen en zei: "Ik ben onschuldig aan de dood van deze man. Zie het zelf maar op te lossen."

En heel het volk antwoordde: "Laat zijn bloed óns dan maar worden aangerekend, en onze kinderen!"

Daarop liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Kruisiging

De soldaten van de prefect namen Jezus mee naar het pretorium en verzamelden de hele cohort om hem heen. Ze kleedden hem uit en deden hem een scharlakenrode mantel om, ze vlochten een kroon van doornakken en zetten die op zijn hoofd. Ze gaven hem een rietstok in zijn rechterhand en vielen voor hem op de knieën. Spottend zeiden ze: "Gegroet, koning van de Joden," en ze spuwden op hem, pakten hem de rietstok weer af en sloegen hem tegen het hoofd. Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem de mantel uit, deden hem zijn kleren weer aan en leidden hem weg om hem te kruisigen.



Bij het verlaten van het pretorium troffen ze een man uit Cyrene die Simon heette, en hem dwongen ze het kruis te dragen.

Zo kwamen ze bij de plek die Golgota genoemd wordt, wat "schedelplaats" betekent.

Ze gaven Jezus met gal vermengde wijn, maar toen hij die geproefd had, weigerde hij ervan te drinken.

Nadat ze hem gekruisigd hadden, verdeelden ze zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen, en ze bleven daar zitten om hem te bewaken.

Boven zijn hoofd bevestigden ze de aanklacht, die luidde: "Dit is Jezus, de koning van de Joden".

Daarna werden er naast hem twee misdadigers gekruisigd, de een rechts van hem, de ander links. De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met hem:

"Jij was toch de man die de tempel kon afbreken en in drie dagen weer opbouwen? Als je de Zoon van God bent, red jezelf dan maar en kom van dat kruis af!"

Ook de hogepriesters, de schriftgeleerden en de oudsten maakten zulke spottende opmerkingen: "Anderen heeft hij gered, maar zichzelf redden kan hij niet. Hij is toch koning van Israël, laat hij dan nu van het kruis afkomen, dan zullen we in hem geloven.

Hij heeft zijn vertrouwen in God gesteld, laat die hem nu dan redden, als hij hem tenminste goedgezind is. Hij heeft immers gezegd: "Ik ben de Zoon van God.""

Precies zo beschimpten hem de misdadigers die samen met hem gekruisigd waren.

Andrea Mantegna: "Kruisiging" (Detail)



Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield.

Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: "Eli, Eli, lema sabachtani?" Dat wil zeggen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?"

Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: "Hij roept om Elia!"

Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesneld die een spons pakte en in zure wijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken.

De anderen zeiden: "Niet doen, laten we eens kijken of Elia hem komt redden."

Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf hij de geest.

Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten.

De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt; na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen.

Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden: "Hij was werkelijk Gods Zoon."

Vele vrouwen, die Jezus vanuit Galilea gevolgd waren om voor hem te zorgen, stonden van een afstand toe te kijken.

Onder hen bevonden zich Maria uit Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Josef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

Het graf

Toen de avond gevallen was, arriveerde er een rijke man die uit Arimatea afkomstig was. Hij heette Josef en was ook een leerling van Jezus geworden.

Hij meldde zich bij Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Hierop gaf Pilatus bevel het aan hem af te staan. Josef nam het lichaam mee, wikkelde het in zuiver linnen en legde het in het nieuwe rotsgraf dat hij voor zichzelf had laten uithouwen. Toen rolde hij een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok. Maria uit Magdala en de andere Maria bleven achter, ze waren tegenover het graf gaan zitten.

De volgende dag, dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en de Farizeeën samen naar Pilatus.

Ze zeiden tegen hem: "Heer, het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen hij nog leefde, gezegd heeft: "Na drie dagen zal ik uit de dood opstaan."

Geeft u alstublieft bevel om het graf tot de derde dag te bewaken, anders komen zijn leerlingen hem heimelijk weghalen en zullen ze tegen het volk zeggen: "Hij is opgestaan uit de dood," en die laatste leugen zal nog erger zijn dan de eerste."

Pilatus antwoordde: "U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed als u kunt."

Ze gingen erheen en beveiligden het graf door het te verzegelen en er bewakers voor te zetten.

Opstanding uit de dood

Na de sabbat, toen de ochtend van de eerste dag van de week gloorde, kwam Maria uit Magdala met de andere Maria naar het graf kijken. Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten. Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: "Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. Hij is niet hier, hij is immers opgestaan, zoals hij gezegd heeft. Kijk maar, dat is de plaats waar hij gelegen heeft. En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgestaan uit de dood, en dit moeten jullie weten: hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien." Dat is wat ik jullie te zeggen had."



Ontzet en opgetogen verlieten ze haastig het graf om het aan zijn leerlingen te gaan vertellen. Op dat moment kwam Jezus hun tegemoet en groette hen. Ze liepen op hem toe, grepen zijn voeten vast en bewezen hem eer. Daarop zei Jezus: "Wees niet bang. Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze mij zien."

Terwijl de vrouwen onderweg waren, gingen enkele van de bewakers naar de stad. Daar vertelden ze de hogepriesters alles wat er gebeurd was. Die vergaderden met de oudsten en besloten de soldaten een flinke som geld te geven en hun op te dragen: "Zeg maar: "Zijn leerlingen zijn 's nachts gekomen en hebben hem heimelijk weggehaald terwijl wij sliepen." En mocht dit de prefect ter ore komen, dan zullen wij hem wel bepraten en ervoor zorgen dat jullie buiten schot blijven." Ze namen het geld aan en deden zoals hun was opgedragen. En tot op de dag van vandaag doet dit verhaal onder de Joden de ronde.

Uitzending van de leerlingen

De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg waar Jezus hen had onderricht, en toen ze hem zagen bewezen ze hem eer, al twijfelden enkelen nog. Jezus kwam op hen toe en zei: "Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld."